

Mál nr. 27/2018

M

og

V vegna sjúkra- og slysatryggingar.

Ágreiningur um bótaskyldu. Handalögmál.

Gögn.

Málskot, dags. 18.01.2018 ásamt fylgigögnum.

Bréf V, vátryggingafélags, dags. 08.02.2018.

Málsatvik.

Málsatvik voru þau að M hafði skoðað bifreið á verkstæði þar sem hann starfar og D, eigandi bifreiðarinnar, neitaði að greiða fyrir skoðunina. Kom til orðaskiptinga milli þeirra sem endaði með að D tók síma M. M reyndi að ná símanum til baka með þeim afleiðingum að hann fékk olnbogaskot í vinstri síðuna frá D sem olli rifbeinsbroti. M krefst bóta frá V.

V neitar bótaskyldu á þeim grundvelli að um handalögmál hafi verið að ræða í skilningi greinar 3.1. í 3. kafla skilmála vátryggingarinnar.

M segist ekki hafa verið í handalögmálum heldur hafi hann verið að reyna að ná í síma sinn sem D hafi tekið ófrjálstri hendi. M bendir á dóm Hæstaréttar nr. 529/2011 til stuðnings máli sínu.

Álit.

Í lögregluskýrslu sem tekin var vegna málsins segir M að hann hafi reynt að ná símanum af D en það hafi ekki gengið. Í þeim ryskingum hafi hann fengið olnbogaskot frá D sem hafi leitt til rifbeinsbrots.

Í lögregluskýrslu kemur einnig fram að jakki D hafi rifnað í ryskingunum.

Í skilmálum vátryggingarinnar kemur fram í grein 3.1. í 3. kafla að slys eða sjúkdómar sem vátryggður verður fyrir í handalögmáli eða við þátttöku í refsiverðum verknaði séu undanþegnir bótaskyldu. Í máli þessu liggur fyrir að til ryskinga kom og þar sem skilmálar eru skýrir um að handalögmál útiloki bótaskyldu á M ekki rétt á bótum úr sjúkra- og slysatryggingu hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúkra- og slysatryggingu hjá V.

Reykjavík, 6. mars 2018.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.